

[Pinstrup.]

Jeg vil gerne tillade mig at spørge den højtærede Minister for Sundhedsvæsen, hvordan det gaar til, at han har godkendt et saadant Diktat til Sygekasserne, som jeg her har nævnt. Jeg gaar nemlig ud fra, at Ministeren maa godkende en saadan Overenskomst mellem de statsanerkendte Sygekasser og Lægerne. Jeg forstaar ikke, at Venstres Minister har kunnet gaa med til en saadan Bestemmelse, jeg skulde dog ikke tro, at Lægeforeningen hersker ogsaa over Ministeren. Jeg synes, det er Forhold, som man ikke vel kan finde sig i. Under de Forhold, hvorunder vi nu lever, mener jeg, at Befolkningen maa have sin personlige Frihed og Selvbestemmelsesret paa dette vigtige Omraade, og derfor maa man kræve den gamle Kvaksalverilov ophævet, og jeg opfordrer derfor denne Regering, Venstres Regering, til at gøre dette nu i denne Samling. Samtidig hermed maa det skønnes fornødent at fremsætte Forslag, der fastslaar Frihed paa dette Omraade med visse Ansvarsbestemmelser baade for de eksaminerede og de ikke eksaminerede Læger. Jeg mener, at ingen — allermindst Lægerne selv — bør mene, at der herved sker dem den mindste Uret. De kan da ikke mene, at de ikke med største Lethed kan tage Konkurrencen op med disse foragtede ueksaminerede „kloge Mænd“ og „kloge Koner“, hvad man nu vil kalde dem, der ikke har siddet en halv Snes Aar paa Lærestol. Befolkningen kræver Lægemonopolet hævet, det er der ikke nogen Tvivl om, og det bliver umuligt at opretholde det. Den samme Præst fra Provinsen, som skrev til mig, og hvis Brev jeg fik i Dag, og som er mig ganske ubekendt — desbedre kan jeg tage det som Vidnesbyrd om de Tanker, der beskæftiger Folk —, skriver:

„Ogsaa jeg mener, at Lægemonopolet trænger til at beskæres, saa der bliver Plads til dem, der har vist sig i Besiddelse af Evner til at helbrede uden Eksamen, ligesom det ogsaa er et berettiget Krav fra Befolkningens Side at have Adgang til saadan Hjælp“.

Jeg synes, at Lægerne anstændigvis ikke kan være bekendt at klamre sig til disse gamle Paragraffer og Lovbestemmelser. Jeg har i dette Øjeblik en usvigelig og sikker Følelse af, at jeg taler paa særdeles manges Vegne, naar jeg opfordrer Regeringen til at tage dette Spørgsmaal op til Løsning og til at løse det. Det bestaaende er en uværdig Tilstand for et frit Folk at finde sig i, men her er det ikke Erklæringer, Udtalelser fra Raad og Styrelser og Kommissioner

o. s. v. og Masser af Papir, men det er Handling, der kaldes paa. Her er det et Stykke personlig Frihed, der kræver sin Ret, og et Monopol, der bør ophæves.

Sundhedsministeren (Rubow): Det ærede Medlem Hr. Pinstrup udtalte sig indgaaende om to Love, som selvfølgelig har min største Interesse, nemlig Vaccinationsloven og Kvaksalveriloven.

Angaaende Vaccinationsloven udtalte det ærede Medlem, at jeg har nedsat en Kommission af Medlemmer, der alle har udtalt sig for Tvangsvaccination, og det ærede Medlem fortsatte med at sige, at Kommissionen ene bestod af Tilhængere af Tvangsvaccination. Dette er et rent Postulat og en Paastand, som er fuldkommen urigtig. Kommissionen er nedsat til paa videnskabelig Grund at undersøge Vaccinationens Forer og Fordele, en Undersøgelse, der skal foretages uden Fordomme. Jeg har, inden Kommissionen blev nedsat, talt med et stort Antal af Medlemmerne, og disses Fler-tal havde afgjort ikke taget Standpunkt, inden de gik ind i Kommissionen; nogle har endog udtalt sig stærkt tvivlende med Hensyn til Fordelene ved vedblivende at gennemføre en Tvangsvaccination.

Det ærede Medlem ønskede, at der i Kommissionen ogsaa skulde indsættes bestemte Modstandere af Vaccinationen. Ja, i en saadan videnskabelig Kommission indsætter man nu gerne Folk, der har Forstand paa Tingene. Jeg tror, det ærede Medlem vil kunne forstaa det, naar jeg nævner et Eksempel fra Landbruget. Hvis man nedsatte en Kommission til Undersøgelse af Kvægtuberkulosen, vilde det ærede Medlem dog ikke deri indsætte en Præst, som havde en særlig Anskuelse om Kvægtuberkulose. Men det er i Virkeligheden ganske paa samme Maade, det ærede Medlem vil gaa frem ved den her omtalte Kommissions Nedsættelse. Naar Kommissionen er færdig, vil den afgive en Betænkning, som den høje Rigsdag vil blive gjort bekendt med, og som Rigsdagen derfor ganske frit kan tage Stilling til.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup udtalte sig dernæst om Loven af September 1794, Kvaksalveriloven, og det ærede Medlem sagde haanligt om denne Lov, at den jo var udstedt af Christian den Syvende, hvis Sindstilstand han tydeligt hentydede til. Jeg maa imidlertid minde det ærede Medlem om, at ogsaa under Enevælden havde vi ansvarlige Ministre, og den Minister, der havde Ansvaret i 1794, var ingen ringe Mand, det var nemlig Andreas Peter Bernstorff; og jeg tror, at det ærede Medlem, naar jeg nævner